

gen, ikke ville stemme for Paragraphen. Beslutningen anviser en bestemt Vej for, hvorledes denne Sag skal udvikle sig; den siger, at det skal ske derved, at en dette Forhold omfattende Lov bliver forelagt; den siger, at Forholdet ikke skal afgjøres, før det i al sin Detail foreligger i et Lovforslag, og før de forskjellige Afdelinger af den lovgivende Magt derom ere enige. Det er det, Beslutningen siger, men hvad er det, Paragraphen gaar ud paa? Den slaar allerede nu Sagen fast, uden at sige, hvorledes det, der saaledes slaes fast, skal gjenføres, det er den store Forskjel imellem Paragraphen og Beslutningen. Hvorledes kan saa den ærede Rigsdagsmand sige, at begge ere det Samme, og at Paragraphen falder sammen med Beslutningen? Beslutningen udtaler aldeles simpelt, bestemt og klart, at det er en Reform, som fra alle Sider maa ønskes gennemført, at Justits- og Magistratsembederne tillægges fast Løn, og udtaler tillige Maaden, hvorpaa dette skal ske, nemlig gennem en Lønningslov. Det er givet, og dog siger den ærede Rigsdagsmand: at det er det Samme, som der staar i Paragraphen. Saa langt ud paa Aftenen er det tidt vanskeligt at veie, hvad man kommer med, især for hvem der har ydet saa stort et Bidrag til Aftenens Forhandlinger som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning); men jeg tilstaaer, at jeg dog ikke alene kan tilskrive den langt fremrykkede Tid, at den ærede Rigsdagsmand har kunnet troe, at Nogen her skulde tage det for gode Varer, som han ved denne Leilighed har fremført.

Tillisch: Da jeg netop befinder mig i det Tilfælde, som den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) ikke kan begribe, idet jeg nemlig har stemt for den Beslutning, som Thinget iaften har taget, men derimod agter at stemme mod Forslaget under Nr. 3, saa har jeg blot kortelig villet antyde mine Grunde derfor. Jeg har stemt for Beslutningen, fordi jeg deler Lusten om den Reform, som Beslutningen gaar ud paa at fremme, og netop fordi jeg alvorlig ønsker denne, vil jeg stemme imod Forslaget under Nr. 3. Jeg indseer nemlig

fuldt vel, at denne Reform, som vi saa meget ønske, kun kan bringes igennem og udføres, naar Regjeringen vil gaae Haand i Haand med Rigsdagen; og at den vil det, derom nærer jeg ikke ringeste Tvivl; ligesom jeg heller ikke troer, at Nogen kan, efter hvad der her er passeret, være berettiget til at nære nogen Tvivl derom. Men nu troer jeg med den ærede Rigsdagsmand for Svendborg (Oppermann), at Sagen vil stille sig langt heldigere med Hensyn til Regjeringens Vistand, naar vi ikke stemme for Forslaget under Nr. 3. Det er altsaa den Grund, jeg har til at stemme mod Forslaget, skjøndt jeg har stemt for Beslutningen, fordi jeg troer, at man derved langt mere fremmer denne Sag, end ved at stemme for Forslaget under Nr. 3; dertil kommer endnu dette, at man, idet man stemmer for dette Forslag, dog meget godt maa vide, efter hvad der her er udtalt, at det ikke vil blive til Lov, og der kan altsaa Intet vindes, men kun tabes, ved at stemme for dette Forslag.

Ninestad: Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) er aldeles uberettiget til at sige, at de, som ikke nu efter Alt, hvad der er skeet, stemme for Forslaget til Paragraphen om de juridiske Embedsmænd, ikke have ment det alvorligt med Gjennemførelsen af Reformen. En saadan Udtalelse er, efter hvad der foreligger, aldeles uberettiget. Skulde der siges Noget, da vilde man med langt mere Ret — skjøndt jeg paa ingen Maade siger, at det vilde være rigtigt — kunne sige, at det ikke var den ærede Rigsdagsmands (Tschernings) Alvor med Lovens Gjennemførelse, da han ellers ikke vilde have sat denne Sag saa stærkt paa Spidsen (Afbrydelse af R. Jensen). Jeg hørte ikke, hvad det ærede Medlem, der sædvanlig spiller Chores Rolle i den græffe Tragedie, httrede, og kan derfor ikke svare derpaa.

Tscherning: Den ærede Rigsdagsmand for Njøbenhavns 5te Valgkreds (Tillisch) bemærkede, at hans Hovedgrund til at stemme mod Paragraphen var den, at han havde vundet den Overbeviisning, at Regjeringen i det omhandlede Spørgsmaal vilde gaae Haand i